

Nooit zonder jou

Hoofdstuk 1

Ik drukte zacht mijn lippen tegen de zijne. Ik voelde zijn tong rustig naar binnen gaan. Het voelde heel goed ook al was het niet goed omdat mijn vriendje buiten stond te wachten.

Wacht. Ik leg je even uit waar dit boek over gaat. Het gaat over Emma. Ze is 18 jaar en ze gaat studeren, net als Bart. Bart is ook 18 jaar en hij is de beste vriend van Emma. Ze zijn beste vrienden sinds ze klein zijn, ze konden vroeger niet wachten dat ze samen zouden gaan studeren. En nu is het zo ver. Na een leuke zomer, waar ze heel veel tijd met elkaar waren, gaan ze studeren. Bart gaat geschiedenis studeren en Emma kunst. In de zomer hebben Emma en Bart paar keer gezoend. Nu is er een romantische spanning tussen hen. Maar ze doen alsof er niks gebeurd is omdat ze bang zijn dat als het ooit uitgaat dat ze dan geen vrienden meer kunnen zijn. 'Zullen we gaan?' Vraagt Bart aan Emma. Ze staan voor de auto van Bart, al hun spullen zitten in de auto. Bij de auto staan de ouders van Emma en Bart. 'Ja' antwoord Emma blij. Bart en Emma zeggen doei tegen hun ouders en stappen daarna in de auto. Bart gaat achter het stuur zitten en begint te rijden. 'Heb je er zin in?' Vraagt Bart aan Emma.

'Ja, jij?'

'Zeker, ik vind het alleen jammer dat we weinig vakken samen gaan hebben'

'Dan moest je maar kunst studeren'

'Maar ik vind dat niet boeiend'

‘Ik vind geschiedenis niet boeiend’
‘Toch ga je het vak hebben’
‘Helaas wel’
‘Ik vind het ook jammer dat we geen kamer delen’
‘Ja, maar het is wel logisch’
‘Hoezo?’
‘Ik ben een meisje en jij bent een jongen’
‘Ja dus? We kennen elkaar al zo lang’
‘Klopt, maar het zijn de regels’
‘We moeten nog een half uur rijden’
‘Zullen we onderweg iets gaan eten?’
‘Lijkt me een goed idee. Waar wil je?’
‘Macdonald’
‘Prima, wat jij wilt’ zei Bart. Een uur later komen Bart en Emma bij hun universiteit. Ze gaan naar binnen, naar de receptie. Bij de receptie meldde ze zich aan en ze kregen hun rooster en hun kamernummer. Bart had kamernummer 15 en Emma had 20. ‘Gelukkig zijn onze kamers dicht bij elkaar’ zei Bart en hij en Emma liepen naar hun kamers. ‘Ik zie je dan zo’ zei Emma en Bart knikte en ze liepen hun kamers in.

Hoofdstuk 2

Emma

Ik deed de deur open en zag gelijk dat er iemand in mijn kamer was. Ik hoopte dat ik alleen een kamer had, maar ik vond het niet erg om een kamer te gaan delen. Als het maar niet een persoon was die midden in de nacht dronken zou komen. Ik zette me spullen neer en deed de deur dicht.

‘Hoi, ik ben Lisa’ zei het meisje dat in me kamer was.

‘Hoi, ik ben Emma’

‘We zijn kamergenootjes’

‘Ja’

‘Heb je zin in het nieuwe schooljaar?’

‘Ja, heel erg. Jij?’

‘Valt wel mee. Je bent eerstejaars, toch?’

‘Ja, jij ook?’

‘Nee, ik zit al in de 2de’

‘Hoe is het om op deze school te studeren?’

‘Best leuk. Er zijn veel leuke jongens hier’

‘Is dat de reden waarom het leuk is hier?’

‘Voornamelijk wel’ zei Lisa. Ik negeer dat en liep naar mijn kant van de kamer. De kamer was precies verdeeld in twee gelijke helften. Aan beide kanten stond een bed, nachtkastje, kast en een spiegel. Ik pakte mijn tas, legde het op het bed neer. Ik begon mijn spullen uit te pakken en die netjes in de kast te leggen. ‘Heb je een vriendje?’ Vroeg Lisa opeens aan me. ‘Nee, nou soort van’

‘Hoe bedoel je soort van?’
‘We hebben een paar keer gezoend’
‘Ja?’
‘Ja, maar ik weet niet of we dan samen zijn’
‘Vraag het aan hem’
‘Nee, dat is niet handig’
‘Waarom niet?’
‘Omdat hij mijn beste vriend is’
‘Wat wil je dan doen?’
‘Zo laten’
‘Maar dan weet je nooit of hij je leuk vind’
‘Dus? Ik hoef het niet te weten’
‘Natuurlijk moet je het wel weten’
‘Ik moet me concentreren op school’
‘Ik vraag het wel voor je’
‘Nee, doe het alsjeblieft niet’
‘Als jij het niet doet dan doe ik het wel’
‘Ik vraag het wel, maar niet vandaag’
‘Oke’ Ik wou niks aan Bart vragen. Ik ben bang dat als ik het wel vraag, hij dan nee zegt en dan kunnen we geen vrienden zijn. Een paar minuten later was ik klaar met uitpakken en liep ik naar de kamer van Bart. Ik was even zenuwachtig maar ik klopte toch aan.

Hoofdstuk 3

Bart

Ik deed de deur open van mijn nieuwe kamer. Ik heb eindelijk een nieuwe kamer. Een nieuw begin. Op mijn oude school had iedereen een oordeel over mij, wat vaak niet goed was. Maar hier kent niemand me, nog niet. Ik zette de tas neer en deed de deur dicht. 'Hey, ik ben Bart' zei ik tegen een jongen die in mijn kamer was. Ik vind het leuk dat ik een kamer deel. 'Hey, ik ben Max'

'Leuk om je te leren kennen'

'Jou ook. Je bent eerstejaars toch?'

'Ja, jij niet?'

'Ik zit in de 2de'

'Cool'

'Ga je mee naar een feestje?'

'Is er een feestje?'

'Ja, bijna elke weekend is er een feest'

'Je wilt dat ik meega?'

'Ja, je bent me kamergenoot en ik denk dat je aardig bent'

'Thanks, ik ga graag mee'

'Top, over een uur moet je klaar zijn'

'Prima' Ik voelde me zo goed. Ik kende Max maar net en ik mag nu al mee naar een feest. Ik deed me tas in de kast, ik weet dat ik het zou moeten opruimen maar ik had er geen zin in. Ik pakte alleen een leuke outfit en een parfum eruit. Ik legde het op me bed en daarna werd er geklopt op de deur. 'Ik doe wel open' zei Max en hij liep naar de deur. Ik

wist dat het Emma was en daarom vond ik het niet leuk dat Max de deur open deed. 'Hey schoonheid, wie ben jij?' zei Max tegen Emma.

'Ik ben Emma en ik kom voor Bart'

'Kom binnen, doe alsof je thuis bent'

'Dankje' zei Emma en ze liep naar mij toe.

'Zullen we de campus verkennen?' Vroeg Emma naar mij.

'Ik ga zo naar een feestje'

'Oh, veel plezier dan' zei Emma en ze liep naar de deur maar Max hield haar tegen. 'Je mag wel mee'

'Nee, ik denk dat het beter is als ik hier blijf'

'Nee, kom mee. Het wordt leuk'

'Ik weet het niet'

'Ik wel. Je gaat mee. Je kan nog gaan omkleden als je wilt'

'Ja, ik ben zo terug' zei Emma en ze liep weg. Ik kon niet geloven dat Emma mee gaat naar een feestje. Ze houdt er niet van en ik probeerde haar vaak te overtuigen dat ze wel moest maar ze zou nooit. Het is gek dat ze wel naar Max luistert. 'Is ze jouw vriendin?' Vroeg Max aan mij.

'Nee, soort van wel'

'Hoe bedoel je?'

'We hebben paar keer gezoend'

'Vind je haar leuk?'

'Ze is mijn beste vriendin, ik wil haar niet kwijt'

'Snap ik, maar er is dus niks tussen jullie?'

'Denk het niet. Waarom vraag je dat?'

'Ze is best leuk'

'Ja maar doe haar geen pijn'

'Dat belooft ik' Max moest lachen maar ik vond er niks grappig aan. Als ik achter kom dat hij haar pijn heeft gedaan, dan maak ik hem af. Ik meen het. Ik deed mijn outfit en mijn parfum aan. Een paar minuten later kwam Emma de kamer binnen. 'Hey' zei ze en ze keek de kamer rond, waar ze Max zag zonder shirt. Ze kon haar ogen niet van hem af houden. Ik werd er een beetje boos van. Ik snap ook niet waarom. Ik werd jaloers, denk ik. 'Mooie lichaam heb ik' zei Max grijzend tegen Emma. 'Wat?' Zei Emma en

ze keek snel weg. 'Ik wacht wel op de gang' zei ze snel en voordat ik iets kon zeggen was ze al weg.

'Ik denk dat ze me leuk vindt' zei Max.

'Het zou best kunnen'

'Heeft ze ooit een vriendje gehad?'

'Ja, maar dat liep niet goed uit'

'Wat gebeurde er dan?'

'Hij ging vreemd'

'Wat erg voor haar'

'Ja, ze was er erg van streek'

'Snap ik. We moeten gaat' We liepen naar buiten. Emma liep achter ons aan. We stapten bij Max in de auto. Ik zat voorin en Emma zat achterin. Max bracht ons een heel groot huis. 'We zijn er' zei hij en we liepen de auto uit. 'Wat een mooi huis' zei Emma.

'Ja, ik zou hier wel willen wonen'

'Ik ook, maar het is vast heel duur'

'Klopt, dit huis kost anderhalf miljoen'

'Echt? Zoveel?'

'Ja, de ouders van Marijn zijn erg rijk'

'Wie is Marijn?'

'De gast die ons heeft uitgenodigd voor dit feestje'

'Zullen we naar binnen gaan?'

'Ja, kom mee' zei Max en Emma en ik gingen achter Max aan naar binnen. We liepen gelijk door naar de keuken. In het huis waren super veel mensen en hele luide muziek. In de keuken stonden alle drankjes, dus wat pakte wat. 'Ik dacht niet dat jij naar een feestje zou gaan' zei ik tegen Emma.

'Ja, maar ik ben anders'

'Hoe bedoel je?'

'Ik vind andere dingen leuk'

'Toen jij jong was zei je dat je nooit naar een feestje zou gaan'

'Klopt, zullen we naar buiten gaan? Dan kan ik je beter horen'

'Prima' zei ik en we gingen naar buiten. Buiten stonden wat tafels dus we gingen zitten aan tafel waar niemand anders

zat. Emma ging tegenover me zitten. 'Wat wil je hier buiten
 doen?' Vroeg ik aan Emma. 'Praten'
 'Waarover?'
 'Over ons'
 'Wat is daar mee?'
 'Wat zijn we van elkaar?'
 'We zijn beste vrienden'
 'Niet iets meer?'
 'Wat bedoel je daar mee?'
 'Zijn wij niet iets meer dan alleen beste vrienden?'
 'Ik denk het niet'
 'Waarom denk je dat?'
 'Want je bent als een zus voor me'
 'Ik snap het al' zei Emma en ze stond op om weg te gaan.
 'Wat is er? Heb ik iets verkeerd gezegd?'
 'Nee hoor, er is niks' zei ze boos en ze liep weg. Ik liep
 achter Emma aan, ze zocht naar iemand. Ik wist niet naar
 wie. 'Hey, kan je me naar huis brengen?' Vroeg Emma aan
 Max toen we hem tegenkwamen. Ze zocht naar Max, maar
 waarom? En waarom was ze boos toen ik zei dat je een soort
 zus voor me is? Voelt zij iets voor mij? Dat kan toch niet, we
 hebben gezoend dat weet ik maar dat was niks of is het voor
 haar wel iets? Ik snap het niet meer. 'Wil je nu al weg?' zei
 Max tegen Emma. 'Ja'
 'Waarom?'
 'Omdat ik me niet goed voel'
 'Oke, ik breng je wel. Gaat Bart ook mee?'
 'Dat moet je aan hem vragen. Ik loop alvast naar de auto'
 zei Emma en ze liep weg. 'Ga je mee?' Vroeg Max aan mij.
 'Ja, denk ik'
 'Oke' zei Max en ik liep samen met hem naar de auto.
 'Gaat het goed met haar?' Vroeg Max na een tijdje aan mij.
 'Nee'
 'Wat is er gebeurd?'
 'Ik weet het niet' zei ik en we stapten in de auto. Toen Max
 de auto open deed stapte Emma snel voor in dus zat ik

achterin. 'Gaat het goed met je?' Vroeg Max aan Emma terwijl we naar huis aan het rijden waren. 'Niet echt' 'Wat is er dan?' 'Dat maakt niet uit' 'Jawel' 'Maakt het je echt uit hoe ik me voel' 'Ja tuurlijk' 'Dat vind ik erg leuk om te horen' 'Dus waarom gaat het niet goed?' 'Ik heb niet goed nagedacht' 'Waarover?' 'Over een bepaald persoon' 'Wil je dit misschien later bespreken?' 'Heel graag' zei Emma en de rest van de rit bleef iedereen stil. Toen we er waren liepen we naar binnen. 'Ik ga nog met Emma praten' zei Max en ik liep naar binnen. Ik kleepte me om en ging gelijk naar bed. Het was ondertussen al half 12 geweest.